

отъ Кевенхюлера, д'Аркуръ би можалъ да одържи надъ него важни успѣхи, но като ималъ отъ двора си тайна заповѣдь — да не прѣдприема нищо рѣшително, ограничавалъ се съ най нищожни дѣйствия. Въ края на годината, когато Кевенхюлеръ се отгѣлилъ въ Бохемия, Секкендорфъ завладялъ долня Бавария и Мюнхенъ, и Карлъ VII се върналъ въ столицата си, но не за дълго.

Въ Италия австрийскитѣ и съединившитѣ се съ тѣхъ сардински войски, на брой 30.000 души, подъ началството на фелдмаршала Трауна, завладяли Модена и Мирандола. Неаполитанския кралъ, като присѣдинилъ незначително число отъ войскитѣ си (7.000) къмъ испанската армия

на Монтемара, готвилъ се дѣятелно да дѣйствува въ полза на брата си, инфанта дона Филиппа. Но английската флота, като дошла неочаквано при Неаполъ и заплашила да го бомбардира, принудила неаполитанския кралъ на неутралитетъ. Неаполитанскитѣ войски били извикани назадъ отъ армията на Монтемара, и наскоро слѣдъ това тѣзи армия, силно притискана отъ съюзницитѣ, отстѣпила въ южна Италия. Въ септемврий инфанта донъ Филиппъ съ друга една испанска армия прѣминалъ прѣзъ Пиринейтъ, влѣзълъ прѣзъ Провансъ въ Пиемонтъ и се опитвалъ да завладѣе Ницца, но нѣмалъ успѣхъ и, като отстѣпилъ въ Савойа, затвърдилъ се въ нея.

§ 21.

Похода въ 1743 година.

Дѣйствиата на Рейнъ и въ Италия.

Успѣхитѣ на австрийцитѣ били още по значителни въ 1743 година. Като оставили въ Бавария, противъ Малебуа и Секкендорфа, само часть отъ силитѣ си, съ главнитѣ, подъ началството на фелдмаршала Трауна, тѣ се обърнали противъ испанската армия, която отново влѣзла (въ февруарий) въ моденското херцогство и надъ която, вмѣсто херцога Монтемара, началствувалъ маршалъ Гажъ (Gages). Послѣдния атакувалъ австро-сардинската армия на Трауна (на 8 февруарий) при Кампо-Санто, но билъ разбитъ и истиканъ до Римини въ Черковната областъ. Отъ друга страна, инфанта донъ Филиппъ два пжти се опитвалъ да нахлуе отъ Савойа въ Пиемонтъ, но безъ успѣхъ.

Между това Англия рѣшила да отслаби политическото влияние на Франция върху работитѣ на Германия, като явно поддържа, както правата на Мария-Терезия върху австрийския прѣстолъ, тѣй и прѣдан-

ния на Австрия майнцски курфюрстъ, а пфалския курфюрстъ да принуди на неутралитетъ. Съ тѣзи цѣль въ Нидерландия била събрана, подъ личното прѣдводителство на английския кралъ, Георги II, тѣй нарѣчената *прагматически* армия, съставена отъ английски, ханноверски и австрийски войски, всичко около 43.000 души. Като прѣминала отъ Нидерландия на Майнъ, тѣзи армия се расположила между Ашафенбургъ и Ханау. Противъ нея билъ испратенъ отъ Елзасъ маршалъ Ноаль (Noailles) съ 50-хилjadна французска армия. Съ намѣрение да отрѣже прагматическата армия отъ Ханау, гдѣто се намирили магазинитѣ ѝ, и отъ Нидерландия, маршалъ Ноаль прѣминалъ скрито въ Диттингенъ прѣзъ Майнъ, но, вслѣдствие погрѣшкитѣ на генералитѣ си, билъ разбитъ (на 27 юний) въ едно сражение при Диттингенъ и принуденъ да отстѣпи задъ Рейнъ.

Въ Бавария лотарингския принцъ